

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 106. Sententia Cardinalis Pacheci de Episcoporum residentia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](#)

siis absque Generalium suorum ac Epi-
scoporum licentia Verbum Dei annun-
tiare non permetteretur, imo nec in pro-
priis eorum Ecclesiis id illis liceret, abs-
que Generalis facultate ab Episcopo re-
cognita, & approbata. Præterea de-
cernebatur, quod insuperhabitibus eorum
privilegiis, si cum offensione populi
quicquam proferrent, ab Episcopo inter-
dicti poena coerceri valerent: si autem
doctrinam omnino hæreticam trade-
rent, itidem Episcopi esset, illos repre-
mtere. Posthæc agebatur de sacræ
Scripturæ præelectionibus, quæ dein-
ceps in Universitatibus ac Monasteriis
fierent: nec minus exponebantur
querelæ, quas Lusitaniæ Regis Legatus
contra Synodum deferebat, eo quod hæc
ad hujus Principis literas responsum da-
re distulisset, quæ mora forte ansam
præbuit, ut Rex suos Legatos eo decer-
nere cunctatus esset. Ad hæc Legati
responderunt, responsum jamjam in
promptu esse, se tamen illud transmitte-
re ex eo præpediri, quod Synodi approba-
tio deesset.

§. CVI.

Sententia Cardinalis Paceci de Epi- scoporum residentia.

Cardinalis Montanus, ut prætermis-
sis *Pallav. c. 4.*
futilibus hisce quæstionibus ad rei n. 10.
Hist. Eccl. Tom. XXXVIII. Nn sum-

Sæcul. XVI. summam pertingeret, Paceci sententiam
 A.C. 1546. rogavit circa ea Decreta, de quibus in
 prioribus Congregationibus inter Pa-
 tres conventum erat. Ad hæc respon-
 dit Pacecus: *Summa emendationis mihi
 videtur sita in Episcoporum suis in Diœ-
 cesibus residentia, docendi & concionandi
 gratia: illud enim est onus ipsis impos-
 tum: indulgentius ab aliquibus pronun-
 tiatur, eos ad concionandum Jure divino
 minime adstringi; aliter Apostolus lo-
 quitur, tum ubi ait: Necessitas mihi
 incumbit; vœ enim mihi est, si non e-
 vangelizavero; tum etiam alibi, ubi pro-
 ficeretur, Apostolos missos ut Doctores
 & Pastores: Non quidem munus genera-
 tim concionandi, sed temporis præscri-
 ptio ab humanis legibus pendet. Itaque
 de stabili in Diœcesi Antistitum morave-
 teres Canones instaurandi sunt, eaque de-
 nuntiata etiam proventuum jactura, a-
 liisque opportunis remedis firmanda est,
 & ubi tandem contumacia diuturnior es-
 rit, illi vel Episcopatu abdicandi sunt.
 Cum primum Pampelonenses Insulas ac-
 ceperit, audiveram, illic ab octoginta jam
 annis illius urbis Antistitem nunquam
 fuisse visum, eo quod semper unus ex Pur-
 puratis eam sedem babuisset. Quod ad
 docendum concionandumque spectat, ro-
 gandus est Pontifex, ut Viris doctis tia-
 ras imponeret, qui ut idonei, perinde quo-
 que*

que ad hæc munia sunt proclives. De ce- Sæcul. XVI.
tero probatur mibi, prout propositi De- A C. 1546
creti tenor habebat, ut in Cœnobiosis, ubi
commodè posset, sacrarum literarum
prælectio instituatur; Regulares vero,
uti pariter Decretum sanciebat, si quid
bæreticum concionibus immiscuerint, ab
Episcopis puniantur, quantumvis nescio,
quod privilegium a Franciscanis, ut au-
dieram, dictatum obstareret.

§. CVII.

Dissensio inter Præsidem & Cardi-
nalem Pacecum.

Ad hanc Paceci orationem Præses hæc *Pallav. n. II.*

reposuit: Hæreo, & quid in tanta
opinionum varietate statuendum, nescio,
nisi de integro suffragia paucis expressa
proferantur; Decreta vero pro eo, ac
plerique sentirent, conformata universo
cœtui exponantur, ipsius Synodi judicio
corrigenda & reconcinnanda. At con-
tra Pacecus admonuit, ea ratione duo
commoda præpediri: alterum, ne unicum
opinionibus rationes pariter cognoscen-
tur, quod perinde esset, ac animata cor-
pora intueri, non emuncta cadavera: al-
terum, quod pendebat ab altero, si Patres
suam quisque per se sententiam plane de-
clararent, interdum fieri posset, ut alio-
rum audita sententia discederent a sua,

Nn 2 quod